

ბ რ ძ მ ლ ა

ფასი 10 კ.

№ 44

რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბალშევიკების) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო.

№ 44

ზ ა მ ვ ე მ ო ლ ა პ ა რ ა ს ა მ ბ ა უ ჯ ე ლ ო

გაუმაჯგოს ზავს. გაუმაჯგოს რეპოლიუციას.

გ ა უ მ ა რ ჯ ო ს ს ა მ ბ რ ე ზ ო ს

რეპოლიუციონერ მთავრობას.

მუშებო, სალდათებო, გლეხებო, მედგრათ დაუჭირეთ მხარი მუშების და გლეხების მთავრობას!

პირველი ნომერიდან გაზეთი

ბ რ ძ მ ლ ა

გამოდის ყოველდღიურად.

გაზეთის ფასი: წლის დაბეჭდვამდე ღირს 4 მ.

ერთ თვით . . . 2 მ.

კალენდარი . . . 10 კ.

შეგზავნილ მისამართზე ცალკე 07 კ.

გაზეთის გაწოდება შეწყდება: 1) „ბრძოლის“ და „კავკ. რაზმ-ის“ კანტორაში, თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.

2) ჩვენი პარტიის თფილისის ოფისი. შესავალი ლორის მედიკოსის „ქართლი“ ძველი სემინარიის ეზოში.

3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.

თფილისის აზს. მუშებს და გაზეთის გამომცემლებს ვთხოვთ გაზეთი მოიკითხოთ და გასაყვანად წაიღოთ სტამბიდან ყოველ საღამომოდ, გარდა კვირა-უქმე დღეებისა. სტამბა—მხანაგობა „ქართლი“ ძველი სემინარიის ეზოში. შესავალი ლორის მედიკოსის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: თფილისი, განივის ქ. № 3.

ამხანაგებო! ხელი შეუწყეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას“. მუშათა ორგანო მხოლოდ მუშებისავე ძალდონით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

კლასთა თვით-გამორკვევა.

დღებულ ხანაში ვცხოვრობთ. ხდება ძირითადი გარდაქმნა ძველი ცხოვრებისა, მყარდება და მტკიცდება ახალი ურთიერთობა, სწრაფდება საზოგადოებრივი ძალთა ახალი გადაჯგუფება, ყა-ლბდება ახალი იდეოლოგია, ყოველდღე ეს ხდება სწრაფად, აჩქარებული ტემ-პით. რასაც სხვა დროს ათეული წლები სჭირდებოდა, მისთვის ახლა მხოლოდ თვეებია საჭირო. ამის მიზეზია რევო-ლუცია, რომელსაც მარქსმა ისტორიის ლეკომოტორი უწოდა.

თებერვლის რევოლუციიდან დღემდე დიდი ცვლილება განიცადა რუსეთის ხალხმა, მისი ცხოვრების პირობებმა მისმა საზოგადოებრივმა აზრმა. დღემო ძველი რეჟიმი და ახალ წყობას სათა-ვეში მოექცენ გაბატონებული კლასები. ხალხი გულ-უბრყვილოთ მისდევდა წე-რულ ბურჟუაზიულ პარტიებს, რომელ-მაც ხელ-უხელდებდა სტოვერდენ ბურ-ჟუაზი-მემამულეების ბატონობას. დღი-

და განუსაზღვრელი იყო ხალხის ნდობა, რომლითაც ბოროტად სარგებლობდნ მისი უღირსი წინამძღვლები—მენშევიკ-ები და ისერები. მაგრამ ამ უკანასკნე-ლებმა ხალხი მოიშვეს თავისი ჯილდო, ხალხმა აჯარა მათ ნდობა და ზურგი იბრუნა მათკენ. მოხდა ოქტომბრის რე-ვოლუცია პროლეტარიატის პარტიის ბალშევიკების მეთაურობით და ხალხი აწკარაოთ დაუპირდაპირა გაბატონებულ კლასებს, გამოუყვანა მათ ბრძოლა და მედგრათ მიექანება წინ გამარჯვები-საკენ.

კვირავა ორ ბანაკათ დაიბაზმა ორი თანამედროვე კლასის მეთაურობით. ერთ მხარეს დგას პროლეტარიატი, რომელიც წინ უძღვის ყველა ტვირთშიმართა და მსოფლიო, მეორე მხარეს დგას ბურჟუა-ზია, რომელიც თავს უყრის ყველა დამ-ჩაგვრელ და მტარვალთ, მუქთა ხორუ-ლი განცხრობის მოტრფიალეთ.

დაპირდაპირებული ორი კლასი, ორი დროშა, ორი პროგრამა: პროლეტარია-ტი თუ ბურჟუაზია, ზავი თუ ომი, პური

თუ შიმშილი, თავისუფლება თუ მონობა. რევოლუცია თუ კონტრ-რევოლუცია პროლეტარიატის დროშა არის მცხოვ-რებთა დიდი უმრავლესობის დროშა, ბურჟუაზიისა კი პარაზიტთა მცირე ჯგუფ-ისა. ქვეყნა უფსკრულის კარზეა მიმ-დგარი. ბურჟუაზიის გაპარჯება ნაშავს ქვეყნის უფსკრულში გადაჩეხვას, ომის გაგრძელებას, შიმშილს, მონობას, კონტრ-რევოლუციას; ხალხის ფაზიკურათ ამო-წვევას, მის განადგურებას. ქვეყნის დახსნა მხოლოდ პროლეტარიატს შეუძ-ლია და არ არსებობს სხვა ძალა, რომელსაც შეეძლოს კისრათ იღვას ეს მო-ვალუბა. ობეკტიური პირობები პრო-ლეტარიატს აყენებს ქვეყნის სათავეში, მისი პროგრამა ხდება მთელი ნაციის პროგრამა.

ძველი ნება-ყოფლობით არ სთმობს თავის ბატონობას. საჭირო ბდება ბრძო-ლა, ბრძოლა მედგარი და შეუპოვარი. ამ ბრძოლაში აშკარად სჩანს, რომ პრო-ლეტარიატის ბანაკს ემატება ძალეები, ბურჟუაზიას აკლდება. ეს აშკარათ სჩანს ყველაფერში და სხვათა შორის დამუქ-ნებელ კრების არჩენებშიაც.

ეს არჩენები ატყეიებს, რომ პოლი-ტიკური კითხვების ინტერესი საშინლად გაძლიერდა და გაცხოველდა ხალხის ფართო მასაში. საერთოდ 80 პროცენტ-ზე მეტი იღებს მონაწილეობას არჩე-ნებში, რაც იწვევით შემთხვევითა თვით ევროპის პოლიტიკურად გაწრთვნილ მცხოვრებთათვისაც. ეს არჩენები ააშკა-რავებს, რომ საზოგადოებრივი კლასები ერთმანეთს მკაცრად ეჯიბრებიან. ორი მოპირდაპირე ბანაკის საშუალო, შემავრ-თებელი ელემენტები თავის განსაკუთრე-ბულ პოზიციას კარგავენ და ერთ-ერთ მებრძოლ ბანაკს ეკედლებიან. ძლიერდებ-და ორი უკიდურესი ბანაკი: პროლეტა-რიატი და ბურჟუაზია და მათი პარ-ტიები: ბალშევიკები და კადეტები. წარული ბურჟუაზია ოპივიდება და მისი პარტიები—მენშევიკები და ისერები—კარგავენ ყოველგვარ გავლენას.

ხდება კლასების თვით-გამორკვევა. ეს პროცესი სწრაფი ნაბიჯით მიდის. მო-მავალი ბრძოლა უფრო გააღმამებული დაყენებს კლასთა გამიჯვნის, მათი ყოფა არ ყოფნის საკითხს. პროლეტა-რიატი უფრო მკიდრით შეკავშირდება,

თან გაიყოლებს ყველა დაჩაგრულთ, გაანხორციელებს თავის პროგრამას და ქვეყნას იხსნის დაუპყრავად.

თბილისის „ინტერ-პარტიული საბჭოს“ უკანასკნელი „საქმი-ანობა“!

აღწერ ხანს ჩვენი მენშევიკებისათვის ეს საბჭო კიდევ არსებობდა და არც არსებობდა. იყო იმდენათ, რამდენათ ისინი ევრ ბედდებდნ, ან არ უმხელდნ საზოგადოებას თავიანთ შეთანხმება-შე-კავშირებას კავკასიის ყოველ ჯგუფს ნაციონალისტურ მიმართულებასთან, მაგ-რამ უკანასკნელად გამოირკვა, რომ „ის“ არსებულა, და ეს დამტკიცდა მით, რომ 19 ნოემბრის მოწვეული „ნაციონალისტ-ური ყრილობით“ სულთა-თანა უგა-ლობა რუსეთის გინმათავისუფლებელ რევოლუციას. დიხს! 19 ნოემბრის „ინ-ტერპარტულმა საბჭომ“ კათალიკოს კი-რიონ მგორის ლიცე-კურთხევის ქვეშ დიდი ზეიმი მოაღწია.

მან გამოიტანა ძველი ფეოდალური საქართველოს დროშები, სცენაც მიფუ-რათ მართო მუთაზმა, მოიწვია ვარდა გლეხებისა და მუშებისა ყველა კლასები მათი იდეოლოგიები და „საქართველოს აღდგენის საქმეს“ შეუდგა. თვით ყრი-ლობის შემადგენლობიდან ნათლათ სჩანს მისი საქმიანობა. ვინ დაესწრო ყრილო-ბას? აი ვინ:

1. კავკასიის ჯარების მთავარსარდა-ლი ცნობილი პრეველსკი.
2. უტო სახელმწიფოების წარმომად-გენელი (როგორც ბ. თავფე. ა. ჩხენ-კელმა გავამოთ ვინმე Valeri (ვალერი)).
3. ისპანიის კონსული ბერბეროვი.
4. უკრაინის რესპუბლიკის (ცენტ. რა-ლიდან) წარმომადგენელი.
5. ამიერ კავკასიის კულტურულ საზ. წარმომადგენელი (კველმოქმედი ბარაჩი).
6. მუსულმანთა ცენტრალური კომი-ტეტის—სულთანოვი.
7. სომხების ერთგული საბჭოს—ბეკ-ზადიანი.
8. პოლონეთის საოლქო საბჭოს—ტელუკი.
9. აფხაზები ს ნაც. წარმომადგენელი.
10. ემბრელებიდან გარუზებერგი.

11. ქართ. მშპმადგენლის ა. ბ. აბაშიძე.
12. სომხების — დ. ზნაძე, ცაქანელის წარმომადგენელი.
13. მუსულმანების მენშევიკების წარმომადგენელი.
14. საქ. კათალიკოსის წარმომადგენელი.

თალკავძე (ქათ. კირიონის „გუგუზი“) მხარებისა და ქალაქების მოურავები! რამდენიმე საქველმოქმედო საზ. წარმომადგენელი და სხ. ერთი სიტყვით ყველა ნაციონალისტური სფეროდან ნაზავით აქ წარმომადგენლებს მგზავნა ვერ იხილავდით რევოლუციონერ დემოკრატიის სულს. ის არ სჩანდა. ის უმეტესობა, რომელმაც უნდა აიღოს ხელი თავისი ერის სვე-მედი და გაუძღვს საკუთარ თავს, არ სჩანდა! ის „ინტერპარტიულმა საპკომ“ ზედმეტად დაინახა. არც კი შეატყობია. მშრომელი ერის უმეტესობას, თუ რას აცხადებდა ან აწყვავებდა. არც ის იყო: მშრომელი ნაწილი ქართველი ერისა, უცხადებს ნდობას მათ თუ არა? მხოლოდ ბალშევიკურ პარტიას ამცნეს, ათიოდე ბილეთი გაეგზავნეს მას. კ. ბ. ჩხენკელი ომისი წინააღმდეგე კი გახდა, რომ ჩვენი პარტიის წარმომადგენელს კამათში მოწაწილობა მიეღო! რაზედაც ახმ. ფ. მახარაძის მახარაძიანი პორტრეტი გამოიწვია. წარმოადგენდა, იმ ხალხსაც კი, რომელიც სახანო დარბაზში შერევილიყო, „დღეგატეხის“ სახით საწინააღმდეგო არაფერი ქონდა, — გაეგო ჩვენი პარტიის შესვლელმა ეროვნულ სახანოში. და როცა ჩვენმა წარმომადგენელმა ახმ. ფ. მახარაძემ, ამ მეტად რთულ საკითხს ღრმად გაუსვა ხაზი, აღნიშნა დღევანდელი მამულის დიდი მნიშვნელობა, ახალი მთავრობის როლი და მისი დეკრეტი ეროვნულ სფეროში, ჩვენ ერს სურთ როლი დიდ რევოლუციონერ და ყველა ნაციონალისტურ მმართველმდებრ წარმომადგენლებს თავიანთი ღირსებრი ნათლად დაინახა, ხაზი გაუსვა მენშევიკების მუხანათობას, მას საშვალბა არ მისცეს სიმართლე ბოლომდე ეთქვა. მას სიტყვა ღირს გაავრცელებინა — ყრბილობაზე მხოლოდ რეალმენტის ძალით! ბ. ა. ჩხენკელმა, რომელიც თავმჯდომარემ, თვითონ შეიტანა წინადადება, რომ სიტყვა არ გაეგრძელებინათ ორატორისათვის, და რასაკიროვლოა მისი აუდიტორია დასტურის სისცემდა მას. დიახ! ახმ. ფილიპეს სიტყვა წართვეს! არ მოუშინეს — იმერტომ რომ თვითელი მისი სიტყვა მათთვის უხადი და გვალთ იყო. ის ფერადს ხდოდა მას, რასაც ჩვენი მენშევიკები და ნაციონალისტები ხალხს უზავლდნენ. ის ხაზს უსვამდა მათ სიყალბეს, და რა გასაკვირია თუ მას სიტყვას არ ამქვეყნებდნენ და არც მეორე ამხანაგს გაავრცელებდნენ, რომ ჩვენი შეხედულება ნათელი ყოფილიყო კმარა. ჩვენი შეხედულება ერთგულ საკითხზე მშრომელმა კლასმა კარგად იცოდა. იცის ისიც რომ ამ საკითხს ქველმოქმედები და სხვა ნაციონალისტ-ფილანტროპები კი არ უნდა არჩევდნენ, თავად დაბრუნებული ხალხი უნდა დედებს მსურველ მონაწილეობას თავის საქმეში. ისიც იცის ჩვენმა მშრომელმა კლასმა, რომ ყველა ერებს, რომელნიც კი ბინადრობენ რუსეთის ტერიტორიაზე სრული თავ-სუფლება ექნებათ მინიჭებული.

გავა დრო. ცხოვრება მძლე-მოსილება თავისას იხსნა! რუსეთის რევოლუციონერი პროლეტარიატო გაიმარჯვეს და ყველა ის ფართო ხედვები, რომელნიც თბილისის სახანო თეატრის და ქუთაისის კედლებს არ გასცილ-

დებოდა, თავიანთ მნიშვნელობას და სახეს დაკარგავს. ქართველი ერის მშრომელთა დიდი უმეტესობა თვითონვე შეუდგება თავისი საქმის გამოქვეყნს. ის მოღალატეებს პირადებს ახდის და იცნობს თუ ვინ იყო მათი ნამდვილი სახეობის და ინტერესების გამომხატველი.

— ს. ბი.

ლასკარის და პური.

პროლეტარიატის და გლეხთა ლაშქრის გამარჯვებით ოკუპირების რევოლუციონერ ლახვარს წვერზედ დაისვა ომის ბედი და იღბალი. პროლეტარიატ-გლეხთა რევოლუციის უდიდესი მოწინააღმდეგეები კი, მიუხედავად უღონო სიმღვრილისა, იძულებულნი არიან სთქვან, რომ ომი დღეს ძლივსაა ფეთქავს, რომ იგი წინააღმდეგ სულთა ბრძოლის უქანასკნელ წყობებს.

კლემენტის ახალი სამინისტროს შედგენა საფრანგეთში და ინგლისურებს ფლანდრიაში სამი ადგილი წინ წაწვეს ომის მოლოდინს უკანასკნელი ფართობის, აღმოსავლეთის ფრონტზედ დაიწყოს ომი და აქვე მიიღოს მან სასიკვდილო ჭრილობები.

ცეცხლი არავის ჩაუტოვია ცეცხლით და მივარდნილი. წყლის ზეირთები არავის შეუჩერებია წყლის ტალღებით, აგრეთვე ომი ჩაქოა არა სამხედრო გამარჯვებამ, არამედ იმ საზოგადო კლასის დამარცხებამ, რომელიც იკავებდა სამხედრო დავლით და რომელიც ზღონიჯისათვის სწოვს დამაინის სისხლს.

მსოფლიო ომის მოსპობა! განა მოსწრებია ვინაჲ ამისთანა დიდ სანახევს კაცობრიობის ისტორიაში? გულცივმა დიპლომატმა კი არ გადასწვრიტა ბავერდის მაგიდაზედ ასიათასი ბედბაღი, გლეხისა, სალდათის და ბერის დაკოეთებულა ხელმა გავლამ და დიდი ცხოვრების ახალი გზა.

ძველ ცხოვრებასთან ანგარიში გაიწერებოდა! დავი, სთქვას, ვისცა რ უნდა, სახალხო კომისარების შესახებ, რომელნიც დადებდნენ, ასტროლებს საბჭოთა ნების გათვალს — მაგრამ, რომ ომის გაგრძელება შეუძლებელია, ამას კი ვერავინ უარყოფს.

კაიზერ ომის შესახებ უკვე დაიძრა გაყრდნე წერტილიდან. რომელიც მხოლოდ ერთ შედრეს უნდა მიადგეს თავის მსგელობაში — დაუყოვნებლივ ზავს.

ხალხთა შორის ძმობის დამყარებაში დიდი სამსახური მიუძღვის რუსეთის რევოლუციონერ დემოკრატებს! პროლეტარიატს, სალდათებს და პარტიზნებს. როდესაც რევოლუციამ პარტიზნობა იწვეოდა, როგორც ბურჟუაზიის პრევილევაციის და მისი პოლიტიკულ ძლიერობის, აგრეთვე მემამულეთა ინტერესების, იმით მან თავზარი დასცა ომსა!

რევოლუციონერმა დღესაწაულობს ლახვარი გამარჯვების! სადაც ეს გამარჯვება, იქვე განდება პური!

რევოლუციამ დაიწყო კაპიტალისტური და მიმამულეობა, მანვე უნდა დაიხმოს იმის შილი.

გამარჯვების განცხადება და გამტკიცება მსგეობისა მხოლოდ მაშინ, როდესაც ვეჭვობა და ხორბალი შეუწვევტილი დაიწყებს დენას ქალაქში — კენ და ფრონტზედ.

სახალხო კომისარები მიიღებენ ყველა ზომებს, რომ შექმნან საქონლის გაცემა ქალაქებსა და სოფელთა შორის გაცემა სავაჭრო საგნებისა პურზედ,

სამხედრო სარეგულირებო კომიტეტი გახანის პროინციებში მხანავ მეშებს, მატროსებს და ჯარის გაჯებს, რათა აუხსნან გლეხობას გადატრიალების მნიშვნელობა. დარბაზი სოფლებში უნდა მოაწვიონ პური ქალაქებში და თბილისში თავიანთ მომეტი.

ყველა მემამულეები ბეღლები უნდა გამოიპრეტოს ზედმეტ ხორბლისგან და გაეგზავნოს რკინის-გზის სადგურებზედ, ყოველი სალდათი მოვალეა დაეხმაროს ხალხის მთავრობის კომისარებს მხურვალე მონაწილეობის მიღებით ღლიცნდელი საქმის გითარებაში.

იმითვე საჭიროა გაგზავნონ სოფლებში წერილები, უამბონ, რაც მოხდა და ხდება დღეს და ამასთან ურჩიონ მხარი დემოკრატ-რევოლუციონერ მთავრობას.

საჭიროა აგრეთვე აგიტაციის გაწევა როგორც გლეხებში, აგრეთვე ცოტად შეგნებულ ამხანაგებში.

მხოლოდ შეუწყვეტელი და დაუღალავი მუშაობა თითოეული სალდათის მიმართული ახალი წესრიგის გასაშტრეცხლათ, დაავიკრებებს დღევანდელ გამარჯვებას.

გ. სტეფანოვი.

უკანასკნელი ცნობა.

ბაქოდან ტელეფონით გავატყობინებთ: კომისარ ღონის მერე აქ გამოგზავნილმა ყაზანმა გამართეს მირანი, რომელიც გაემოღდა ყაზახთა გენერალი. ბაიშევიკების წინააღმდეგ მიმართული სიტყვებისათვის ყაზახებმა ეს გენერალი დაატყვევეს და წარადგინეს მუშ. და სალ. დევ. საბჭოს ომ. კომიტეტში.

ამას გარდა: ყაზახებმა, გაიგეს რომ კონტრ-რევოლუციონერი მიზანი ღონისკის, გადსწყვეტეს: არ გახდნ იარაღი პროვოკატორების ხელში, დატოვენ ბაქო და განაგრძონ გზა ჩრდილოეთ ვეკასისაკენ.

რუსეთის ქომახი.

ენერ. საქაქაქო საბჭოს (დუშის) დახმავა.

სახ. კომისარო საბჭომ დადგინა: ვინაიდან პეტროგრადი ცენტრ. ღებამ დაკარგა ყოველივე პოლიტეკური ნდობა ფართო მასის თვალში, ვინაიდან იგი ოქტომბრის დღეებდნ ადგია აშკარა კონტრ-რევოლუციონერ გზას, ვინაიდან ოქტომბრის რევოლუციამ და დემ. კრების არჩენებმა ცხად ჰყვეს, რომ ხალხთან, მუშებთან, სალდათებთან და გლეხებთან ამ ღუშას არაფერი საერთო არა აქვს — დამოხილი იქნს ი. ი. 17 ნოემბ. და ახალი არჩენები მოხდეს 28 ნოემბერს 1917 წ. ახალი ღუმა შეიკრებება სალ 8 ს. 26 ნოემბერს. ვინც ამ დეკრეტს (პრამენებს, განკარგულებას) არ დაეპირიქილება და შეეცდება ქალაქის ქონების გაფლანგვა-განადგურებას, დაიჯება დატყუანდებით და რევოლუციონერ სამართალში მიცემი.

კამანდაგების ასლი არჩენებში.

მოსკოვის კამანდაგის ყველა წილგებში ხდება არჩენები ახალ კომანდირებში: ხელახლა ირჩევენ აგრეთვე პოლკთა და კარტათა კომიტეტებს.

ძველი შტაბის დახმავა.

სამხ.-რევ. კომიტეტის განკარგულებით დათხოვნილ იქნა მოსკოვის სამხედრო ოქტის შტაბის პოლიტეკური განყოფილება. დატოვენ მხოლოდ ერთი

აფიცური რომელიც მოქალ. ომის და გადვიდა საბჭოს მხარეზე.

ზავადი მუშების სეფუ.

სამხ.-რევ. კომიტეტმა დაამტკიცა ვოლის კომიტეტის დადგენილება, რომლის ძალითაც განხრის ზავი და სის ხელში გადღის: სამხ.-რევ. ტეტმა ზავილის კომიტეტი სცნო, გოკო იურიდიული პირი.

ინგლისის ქვეშევრდომი მსხმარებელი აქ აღგვეჩა.

ვინაიდან უკანასკნელ დარბაზ ტრუტის (სავარგო მინისტრია) მიმართული ინგლისის მთავრობისადმი, რომ ზან დღეებში ნებლივ განათავისუფლოს რუსი მხარე-კანტები (ჩიჩერინი, პეტროვი და სხვ.) სახალხო კომისარიატმა (სავარგო მერების) მოახდინა განკარგულება, ინგლისის მოქალაქეთ, რუსეთში მცხოვრებ დაუკავონ საზღვარ-გარეთ ვსული პასპორტები.

ქაქ. აკაბსტადი (ფინჯიანდა) ნაზონი მოქმეტის შესახებ.

გარნიზონის კომიტეტმა, მხოლოდ რადიკალურება პეტროგრადი და სალ. დევ. საბჭოდან უფლისა, ხლოვენ სალ. პეტ პროლეტარიატის და გარნიზონს, რომელმაც დაამტკიცა რენსკის და კონკრეტულს ბონაჲ სტული მთავრობა და თვითონ ჩაეკაძალა-უფლებდა ხელში. ჩვენ ფედერა, რომ საბჭოთა ბონაჲრისტიკა მუხედებით შეჯახება ჩვენ ბონტებს და მხოლოდ ჩვენი ლეშების გადმოღე შეშუქლით წავგართონ ეს ძალა-ფუძა. ვიი მით, ვაქც განხრახანეს დიპლომატ-გზაში, როგორც კერძო კონოვლაჲ, გოცები. ლაბურები ყველა მომხრეებში. ჩვენ არ უნდა ზოავდო ასეთ ვაჭარტ ნების კლიათ გავაცატეტებოთ მათ. ვუმჯავრებოთ სალ. ახმ. ლენინს, რომელიც დადებულ მერძობის რევოლუციონერის დი მთელ პარტიას ბალშევიკებისა. სარკველია მათ, ვინც გაქცევა სამშობლო მეორე სიფილიდან (ოქტ. ბერში). გაუმარჯოს სახალხო სოცალ-სტურ რევოლუციას!

არჩენებია და. კვებაში

ვლადივოსტოკში არჩენები ჩაქცეოცლათ. საერთოდ მზა მცეა 32.0 პირველი ადგილი დაეკავა ბალშეკებმა (15 ათ სი). მეორე-კლემ (6 ათასი), მესამე-გლეხთა დემეტრის საოლქო სიამ (5 ათასი). მესამე-კლემებმა და ბოლოს მემშევეკებმა.

შეერთებული სხდომის რეზოლუცია

პეტროგრადი.

ახმ. სეფრდოვი პრეზიდენტის ხელით კაბეხლობა შეუდგე ონბოკიას: სოფლიოთა რუსეთის ცენ. კომიტეტი სალ. გლეხთა და მუშ. კოების ერთად საგანგებო სალ. რუსეთის საგლეხო საბჭოსთან და სრულყოფილ კომიტეტთან ამტკიცა კანონებს მცეს და ზავის შესახებ. დემ. ლეშული მუშ. და სალ. სამ. მერ სიგზის მერ და აგრეთვე-კარმუშ-თა კანტარლის შესახებ, რომელმაც მიიღო ცენ. ალ. კომიტეტმა შეერთებული სხდომის, ლ. კ. და სრულიათ რუსეთის საგლეხო სიგზის, გამოთქმის (კონკრეტული) რომ კვებარი ზემო სალდათთა და გლეხთა არის კავშირად მშრომელთა და გაყვლილთა გამამტკიცებს დაპყრობილ სხედ. მალა-უფლებას და მიადებს რევ.

ძველესი იქნა კრებიდან და რომ თქვენ რიგინათ მოქცეულიყავით, რაკი ძლიერათაჲ გრძნობთ თავს. შეგეძლოთ ამის აღდგენა, მაგრამ ვერ მოგიწევინებიათ ის, რომ ხალხმა ზურგს შეგ აქციათ.

ეს ერთი საჯარო დამარცხება იწვინეთ და ეგაა. რომ გაბრაზებთ რაც შეეხება წვირომან ბრალდებებს „კიკი“ თითქმის დაქვრივებული ემუქრებოდეს ჩვენგანი თქვენგანს, არ არის მართალი და მე გაგახსენებ უფრო ხელ მოსაკიდებელ ისტორიულ სიტყვებს ამ ერთი თვის წინათ თვითმათველობის დარბაზში ჯანდარბაზით წარმოთქმულს ივ. პავსენიძის მიერ. **Я знаю, что вы все еще не забыли** (გვითხვით: ვინ შემოიღო ამის შემდეგ ტერორი (თუმცაღა ჰისგან გამოსროლილი ტყვია ჯერ არავის გაუფრთხილა) მენშევიკებმა თუ ბალშევიკებმა?)

ხანელი „ობორონც-მენშევიკები“ ეს ურწმუნო თომები თანამედროვე რევოლუციის ფარგალში კინკრეზებთ ანოსტლები უტოფრათ გააძახიან: „ბალშევიკები, ანარქოილი მოქცეულები, ფეოდალ. მკვდარ პარტიას აცოცხლებს“-ო და ლამის ერთ განუყრელპარტიად გამოგვაცხადოს, მაგრამ, წინააღმდეგ, ჩვენ ვცოცხლებ და მტრად ვედებთ იმ სოციალისტურ პარტიას, რომლის ირგვლივ დარბაზულა ჯარის დიდი საუთუფოსო შემადგენლობა და მასთან რევოლუციის აფანგარდი, პროპრეტარიტი და არა სან ჩო-პანჩო „მარტოს სოციალისტები“. მენშევიკების წუწუნს და დაწყებულ სტრეკითი ობორონცულ პოლიტიკას თავის დანაშაულებზე აქვს, მაგრამ გამოსავალი გზა დრო-მოკლე ტაქტიკისგან არ არის ის, რომ მოჰყვინ და ყალბი დებუშები აბეჭდონო „ერთობის“ ექნება მუშის გაზეთს. ამაზე იტყვიან: მარტო ზურგის ფხანით მუშინ არ მოიჩემაო-და ნუ გგონიათ ყალბ დებუშებით ერთხელვე გამოუდგო გზა გიშლისწორებო? **ლასარო**. მიგაფრთხილებ წ. მალაქვილზე, როგორც მრავალი წოდების აღაზიანზე ბელტრისტ-პოეტ პუბლიცისტებზე, შეეფერებოდა თუ არა მას მასში იმ მანდატით გამოსვლა, რომლითაც გამოდიოდით საერთოთ მთელი მმართველობითი? **მიხაილენი**: ა) როდის იყო „ცხაპია-მახარაძე“ და „სტალინი“ ცხოვრებაში სვე-მამდარნი, ანდა დემოკრატიის გარედ მდგომარე? ბ) პოლიტიკურ სარბიელზე მათ ეხლა წამოჰყვინ თავი, როგორადაც თქვენ ქაიბეჭდდით მასში, თუ ისინიც იბრძოდნ და გულ-მედგრაით მიექანებოდნ შორეულ ზმისკენ? ვინ დაღაღებდა ამას თუ არა თქვენ და მალაქიაშვილები?

პიროვნების უღრმესად გაიღვება, ცამდე აყვანა და ამ გვარათ პარტო-სამათა სახელით საარჩევნო მორტანზე ვაჭრობა აი მოკლეთ საარჩევნო ფანდები, რითაც ხელმძღვანელობდით, ხოლო მათხოზოვალ პუბლიცისტს უნდა მოეფარათ: რომ ის (პიროვნების გადღვება არ არის საკაცობრიო იდეა, ასეთი იდეა პირველად წარმოშვა ბურჟუაზიულმა კლასმა (ხელა კი მალ მა). ის ღვიძლი შვილია კაპიტალიზმისა“. როდესაც თქვენ ამგვარ საარჩევნო ფანდებით გამოდიოდით მასში, გეკითხებით- ის პოლიტიკური ბაღდები რომლებიც დაგზავნილი გაყვდათ ყალბტყუბ-გაგზტრში, თქვენზე უფრო წარსულსა და თუ არა? გასაზღვრეთ, დემოკრატიის გასავალი აქვს სოფლად, სადაც ჯერ პოლიტიკურ სიმწიფეს ფეხი არ მოუყვინდა და ამ რიგათ თქვენი ოჯახის აფეტატორებში მოთავსებული. მერე რა გაქვდა მათი ტკივილების შესამსუბუქებლათ. სრულიათ არაფერი, გარდა სიტყვის რაბა-

პაქტ გადმოთესს თავის ნების ყოფას და დროინდელი ქალაქის თავი, „ჩაჩიკა“ და მთელი მეზოლთა შემადგენლობა, რომლებიც გიმარებთ ზურგს როგორც საშინაო ისე საგარეო პოლიტიკაში, დაირღვევ-დაიშლენ. თქვენთვისაც უმჯობესია, რაცუფრო მალე მიადგევით ამ ბუნებრივ დასასრულს.

ვილი

ნიმუში ახალი მოღვაწეობისა (ქუთაისი).

სამი წლის უმავალით ომმა და მისგან გამოწვეულმა ეკონომიურმა არეულარეობამ შეანძრია ძველი რუსეთის კედლები. რევოლუციამ დაამხო ნიკოლოზის ბატონობა და ბოლო მოუღო მისი ჯალათების შეუზღუდელ თავ-შეგებულობას და თვითნებობას. მონობის ბორკილები დაიშხრა; დაბეჩავებულმა ხალხმა თავისუფლათ აპოისუნთქა და დიდი იმედებით შეჰყურებდა მომავალს. მაგრამ დახეთ უბედურებას; ის აუტანელი ეკონომიური არეულარეობა თნ და თან უარესდება, ომი ისევ მძვინვარებს, შიმშილ-სიცივე თავს დაგვტრიალებს, და ლამის სულიც ამოგვადოს. მშრომელთა და დნაგრულთა წრებში კანტიკუნტად უყვე გაისმის უკმაყოფილების ხმა: „მაშინაც გვშიოდა და ეხლაც გვშიო“, „ახალი კაცები ძველებზე უკეთესები არ გამოდგნო“ და სხვა ასეთები. რაშია საქმე? ნუ თუ ხალხი უსამართლოა? ან და ის ვერ არჩევს მტერს მოყვარესგან და შავს თეთრისაგან? არა და ათასჯერ არა. სიმართლე თუ სადმეა ის ხალხში და თუ ის ბრალდებებს აყენებს, თან ამის მიზეზებსაც ასახელებს. ვისაც ბედმა საათობით როგში დგომა არაგუნა, ის უსათუოთ არა ერთხელ გაიგონებდა ასეთი მწარე ამოცენებს: „ჩვენი გაქიტაბა ყოველთვის უუფრადღებოთ იყო და ეხლაც ასეა“; „უწინ ჩვენიან მოდიოდნ გაღასახადებლობის, ეხლა კი, როდესაც ჩვენი ხმა სკირდებათ“; „თუ ვინმე რამეს აკეთებს, მხოლოთ თავის ჯიბისთვის“, თვარა ჩვენი ტკივილები ფეხებზე კიდიათ“ო და სხვა ასეთი მარგალიტები.

რევოლუციის დროს, საზოგადოთ მიღებულია, რომ ასეთ ბრალდებებს აყენებს რევოლუციის მტრები, რისთვისაც მათ კონტრ-რევოლუციონერებათ ანდა შეუგნებლათ ნათლავენ, მაგრამ თუ დაუკვირდებით, ასეთ ჩუპ-ჩუპ მწარე ამოცენებს გაიგონებთ ნამდვილი მშრომელთა წრიდან და ისეთი პირებისაგან, რომლებიც სრულიათ არ არიან დანტრეკებული არც გენერლობაში და არც რევოლუციის დამარცხებაში. საქმე იმაშია, რომ საჭირ-ბოროტო კითხვები ან სრულიათ უუფრადღებოთ რჩება, ან თუ კეთდება რამე, ისიც არა კეთილსინდისიერად. მაგალითისთვის ავიღოთ თუ ვინღ ქუთაისის მეორე სასურსათო რაიონი. ამ რაიონის განსაკუთრებული არქიტექტის მთის უბანს, განსაკუთრებული გარგარფული მდებარეობა უჭირავს. ის თითქმის მოწყვეტილია ქალაქის ცენტრს და ყველაზე უფრო მეტ ტივილებს გრძნობს. უგზობარსა რომ თავი დაეანებოთ უუფროს, უწყლობა და უსიამოლობა ხალხს უკიდურეს გაჭირებულ მდგომარეობაში აყენებს. დიდი ნაწილი ღარიბ მოწყვეტისა და ის დემოკრატია. რომლის სხელით ასე ჯვარს ეცმია ზოგი ერთი პარტიები, ამ უბანში მოთავსებული. მერე რა გაქვდა მათი ტკივილების შესამსუბუქებლათ. სრულიათ არაფერი, გარდა სიტყვის რაბა-

რუხისა? მართალია არსებობს სასურსათო კომიტეტი; კომიტეტი შესდგება თუხმეტი არჩეული პირისაგან. თითოეული მათგანი თავის თავს თვლის ამა თუ იმ პარტიის წევრად და ყოველ გზა-ჯვარადინზე თავის მოღვაწეობაზე ტრამახობით ხალხს თავს აბეზრებს. ჩვენ არ ვიცით თუ რა გააკეთეს მათ, გარდა იმისა რომ დაარდეს ჰურის ბართები. მაგრამ ამ უბრალო საქმეზეც არ სჩანდა ცოტადენი საქმიანობა. გაყვეს ეს რაიონი შვიდ კუთხეთ, თითო კუთხეში წამოსკუპდა სამ-სამი კაცი, გააქრეს განცხადებ: ამ და ამ ადგილებზე უნდა გამოცხადდნ მოქალაქენი, რომლების გეარები ამ და ამ ასოებით იწყებს, ასე რა გაბაშელოს გორაზე მცხოვრებს ბართის მიღება უბედობა გერმაში და ფერმისას კი გაბაშელოს გორაზე და ასე ერთი კუთხისას მეორე კუთხეში. მთელი ექვსი თვის განმავლობაში ხალხი დადიოდა ერთი უბნიდან მეორე უბანში და თან განცვიფრებულიყო. მის გვერდით ბართებზე არიგებდნ, ის იქ შედიოდა, საათობით თავის რიგს უცდრდა და როდესაც მისი რიგი დადებოდა, ეუბნებოდნ: შენი ბარათი იქ იქნებოდა და სხვა. ქუჩებში ხშირათ აქა იქ ქალეზის თუ კაცების ჯგუფებს შეხედდობდით და მათ შორის უკმაყოფილება და უფრო ხშირად კი წყევლა კრულვა ისმოდა. მართლ, გაუგებარია, თუ რისთვის დასკრადით ასოებით დაყოფდა და თუ ტხენიერ მოსახრებით ეს აუცილებელი იყო, მაშინ აუცილებლათ უნდა მოთავსებულყვენ რაიონის ცენტრში, რომ ხალხს არ დასკრებოდა ასე წაწწალი ციური კუთხიდან მეორე კუთხეში. ყოველ შემთხვევაში მოქმედება უნდა იყოს მარტვი და ხალხობათვის იოლათ გასაგები და არა რთული და გაუგებარია. მეორედ, ნუთ ჩვენი მოღვაწენ? ქუთაისში არცხოვრობენ და არ იციან რომ, ჩვენი დემოკრატიის უმეტესი ნაწილი წერა-კითხვის კოდნას მოკლებულია და მისთვის გაუგებარია ასეთი მახინჯიკები. შესამედ, თუ მართალია ის ხმები, თითქმის თითველი მათგანი პირველ ორ დღეს ათ მიანეთს დებულობდნ, ხოლო ოთხ უკანასკნელ დღეს კი თუთხმეტ-თუთხმეტ მანეთს და ექვსი დღის განმავლობაში ბართების მარტო დარიგებისათვის 21 კაცის გასამგვლოთ ხალხის ფული დაიხარჯა 1680 მან. თან თუ მართლა ათასი ბართის მეტი არ დარიგებულა ამ რაიონში, მაშინ სწორათ ადვილი გასაგებია ხალხის უკმაყოფილება და მისი განჩინები: „ყველა თავის ჯიბეებს ემსახურება და ჩვენი გაჭირება ფეხებზე კიდიათ“. გაუგებრობის თავიდან ასაცილებლათ მეტრასასურველია და ჩვენც ვსთხოვდით მეორე რაიონის სასურსათო კომიტეტს ის თავმჯდომარეს გამოაქვეყნოს ამ პარტა სახელი და გვარები და სრული ანგარიში, თუენ რამდენი მიიღო და რამდენი ბართი დარიგდა. საქროა იცოდნ ხალხმა თუ ვი როგორ „მოღვაწეობას“, რომ შესაფერი ჯილდოც მიუძღვნას მას. ეს მით უფრო საჭიროა, რომ მათ შორის ზოგი კაცარდიანებიც მონაწილეობდნ...

ეს პარტა ვეცეტო დიდის მოქმედოა. საჭიროა მშრომელი ხალხი თვით ჩაერიოს თავის საქმეში, თვალ-ყური ადევნოს თავის არჩეულ-პარტა მოქმედებს და თვით-თავის დროზე ანგარიში მოსთხოვოს, მიუხედავათ იმისა, თუ რომელი პარტიის ნილამ ქვეშ იმოყვება ის ამის საუკეთესო საშვავლება მუშათა სამკოვები. ამ რაიონშიც არსებობს მუშათა სამკო, საჭიროა მისი გამაგრება, მისი ირგ-

ლივ შემოკრება და მის წინაშე ადგილზე არჩეული პირთა პასუხ-მგებლობის გატარება, თორემ ჩუპ ჩუმათ უკმაყოფილები გამოთქმა, თქმა იმისა რომ ეს ასე უკეთედობოდეს და არა ასეთ, უნდაყო და ასეთ წუწუნს ანგარიშს აბრავს გარეგნობა.

წერილი რედაქციის მიმართ.

გთხოვთ დამიბეჭდოთ და დამიბეჭდოთ შემდეგი განცხადება: „ბრძოლის 16 ნომერში იყო მოთავსებული წერილი „პატარა ტენიკის“ ფსევდონიმით სოფელ ბურნათის (გურია) პარტიის ზოგიერთ მუშაკების საწინააღმდეგო და შესხებდ კომუნიკატოლ დუქნის ფელ ნოქრისა“.

ადგილობრივმა ორგანიზაციამ ამ წერილის გაზრთში მოთავსება მე დამარაოა. ეცხადებ, რომ ის წერილი არ დამიწერია და არც ვიკი ვინ და ვერა. *)

ბ რ ე ჯ ლ ა

ბრძოლის ფონდის სასარგებლოთ მ. კოკაშვილისგან მივიღეთ 25 მ. ს. ქეი შ ა ნ ქ ა ლ ა. სალამს უყვინთ ჩვენს „ბრძოლს“ ქეიშანკო თანამოაზრეთა ჯგუფი, ვისუფლებთ მობას მტერზე. „ბრძოლის“ შეუწყვეტელი გამოსვლა, ეს ლახვარა დღევანდელი დიდებული რევოლუციის მსულულობის ხელოს შემოღულთა გლშა ჩარკობილი ჩვენს ნადავზე, ჩვენ ქვეყანაში, მამ გაუმარჯოს „ბრძოლს“ და მის თანამშრომელთ! გიგზავით რე წყალობს.

ხუთ-ხუთი მანეთი: ბ. კოლანაძე, ი. კალანდარიშვილი.

სამ-სამი მანეთი: ნ. ზურკულაძე, კალანდარიშვილი და ა. ყიფიანი.

ორ-ორი მანეთი: ი. რუხაძე, ე. ბაღუა, ს. გრიგოლაძე, ს. ტულუშა, ტობოლუმი, ბ. გრიგოლაძე, ი. ტალუშაძე.

თითო მანეთი: ი. ტულუშა, მ. გოლიამ, კ. შალამბერიძე, გ. რუხა და ლ. გრიგოლაძე.

სანდო ტულუშა 2 მ. 20 გ.

პრეზიდა მიტინგები

დღეს, კვრას, 26 ნოემბერს, დღე 10 საათზე მუშათა კლუბში (მხილავის ქუჩა № 68) თვლისის მეტეპროტესტონდარტო კომპრო იწყებდა რაც ქალებს, მეტუდეების, მეშლაკ მეტარისტების და თირების საზოგადოებას. ამხანაგებს ხოზოვთ უსაუბრადესკრონ კრებაზე და არ დაიწყებდნ.

დღეს, 26 ნოემბერს, დღის 10 საათზე მიავით კამიარტში დანიშნულ საერთო კრება ბალშევიკ-პოლიტურების, ვახოვთ ამხანაგებს და თანამძილთ დაესწრონ კრებას.

სამშაბათს, 28 ნოემბერს ო. ს. ს. პარტიის (ბალშევიკების მესამე რიის კომიტეტი ავღაბრის კლუბის მუშაში (კუთის ქუჩა № 1) გამართ მიტინგ-კონცერტს.

1. მიტინგის თმა: „ზავისთვის ბრალა. გამოვლენ ამბ: ნაზარეტინი (სულათ), მრავიანი (სიმხუბრათ).
2. კონცერტო. მონაწილეობას მიიღეს: ანბ. ავაიანი, ტერ-ოსკანიანი, დამიანი და სხვ. იქებმა ბუფეტო. სეები: 50 გ. 2 მანეთად. დასაწყისადამს 7 საათზე. ბილეთები იყრებ-3 რაიონის კომიტეტის ბიუროში.

*) ვამოწმებთ, რომ აღნიშნული რილი გ. მალულარია არ ეკუთვნის რედაქციას.